

**Perceelnummers 421C2, 435N2 & 435S,
Plataanstraat, Pelt.**

Programma van Maatregelen

Auteur:

W. De Roeck (bureauonderzoek)

Autorisatie:

W. De Roeck (OE/ERK/Archeoloog/2021/00025)

1 Inleiding

In opdracht heeft het Vlaams Erfgoed Centrum in april – mei 2022 een archeologienota opgesteld naar de archeologische waarde van de perceelnummers 421C, 435N & 435S aan de Plataanstraat en Herfststraat in Pelt.

1.1 Administratieve gegevens

Uitgevoerde fasen binnen archeologienota:	Bureauonderzoek (archeologisch vooronderzoek zonder ingreep in de bodem)
Aanleiding:	Aanleg nieuwbouw
Toponiem en/of adres:	Plataanstraat en Herfststraat
Gemeente / Deelgemeente:	Pelt / Neerpelt
Provincie:	Limburg
Kadastrale gegevens:	Pelt, afdeling 4 Neerpelt 2, sectie C, 421C2, 435N2 & 435S.
Diepte bodemverstoring	Maximaal circa 315 cm -mv
Oppervlakte plangebied	Circa 4975 m ² / 0,5 hectare
Oppervlakte bodemingrepen	Circa 4575 m ² / 0,46 hectare
Coördinaten (<i>bounding box</i> ; <i>Lambertcoördinaten</i> (<i>EPSG:31370</i>))	336 623 / 213 558 225 626 / 213 534 225 559 / 213 461 225 515 / 213 483
Projectcode Onroerend Erfgoed:	2022C353 (bureauonderzoek)
VEC-projectcode:	5040068 (bureauonderzoek)
Begindatum onderzoek:	4 april 2022
Einddatum onderzoek:	6 mei 2022
Beheer en plaats documentatie:	Vlaams Erfgoed Centrum Liesdonk 5 2440 Geel
Relevante thesaurustermen:	Gehuchten, heiden, bureauonderzoek.

1.2 Aanleiding van het onderzoek

Binnen dit project zullen er drie nieuwe woonblokken en aanverwante infrastructuur worden verwezenlijkt. Over een totale oppervlakte van circa 4575m² wordt de ondergrond verstoord door de geplande werken, dit tot gemiddeld 60 cm onder het maaiveld (of minder). Uitzonderingen hierop betreffen de ondergrondse parkeergarage, die de ondergrond tot op circa 315 cm – mv verstoord over een oppervlakte van 965m².

Andere uitzonderingen betreffen de rioleringen en leidingen (circa 2m diep) aanplant van bomen rond de wadi en de funderingen op betonblokken, maar dit gebeurt slechts zeer lokaal en dermate verspreid in het geval van deze twee laatsten, of in het geval van de leidingen, een aanleg in dunne open sleuven, dat hun bodemimpact als verwaarloosbaar gezien kan worden.

2 Gemotiveerd advies

2.1 Volledigheid van het onderzoek

Binnen de archeologienota is vooralsnog enkel het bureauonderzoek uitgevoerd. Uit de resultaten van dit onderzoek is gebleken dat er onvoldoende informatie over het plangebied beschikbaar is om de aan- of afwezigheid van een archeologische site vast te stellen. Wel vloeit uit de bureaustudie voort dat er een middelhoge verwachting geldt voor bepaalde archeologische vindplaatsen. Om deze reden is verder onderzoek noodzakelijk.

2.2 Archeologische verwachting

Het landschap rond het plangebied is over het algemeen relatief vlak, met enkel een zeer lichte helling naar het zuiden toe. Hoewel dit deels gereflecteerd is in het microreliëf van het plangebied, hebben er in het plangebied en de omgeving veel menselijke reliëfswijzigingen plaatsgevonden, waardoor het niet geweten is of binnen het plangebied het oorspronkelijke reliëf is bewaard.

Binnen het plangebied bestaat volgens de bodemkaart de ondergrond uit een doge (lemige) zandbodem met een dikke antropogene humus A-horizont, wat mogelijk wijst op de aanwezigheid van een plaggenbodem.

Het plangebied bevindt zich niet in een zogenaamde gradiëntzone voor steentijdartefactensites. Dit zijn zones die zich op een hellingsrug in het landschap bevinden in de nabijheid van water (<250m). Daar het plangebied meer dan en niet op een sterk uitgesproken hellingsrug is gelegen, is de verwachting op steentijdartefactensites op basis van deze landschappelijke factoren laag. Hierbij dient er rekening gehouden te worden met het feit dat de aanwezigheid van een CAI melding over prehistorische vindplaatsen ten zuiden kan niet als een goede indicatie voor steentijdartefactensites gebruikt worden, aangezien deze zone zich in een andere landschappelijke context bevindt (dichter bij water) en het aangetroffen steentijdmateriaal nergens verder bepaald wordt.

Voor sporensites vanaf het Neolithicum tot en met de 18^e eeuw geldt een middelhoge verwachting. Hoewel er vooralsnog in de omgeving slechts zeer beperkt archeologische sporen uit deze periode werden aangetroffen, wijst dit gebrek aan archeologische kennis niet noodzakelijk op een gebrek aan aanwezigheid van archeologisch materiaal. Zo is uit historische bronnen wel al bekend dat de omgeving van het plangebied op zijn minst vanaf de Middeleeuwen permanent bewoond is, en zijn er geen indicatoren om de eerdere periodes uit te sluiten. Daarom blijft de algemene verwachting op sporensites vanaf het Neolithicum tot en met de 18^e eeuw middelhoog.

De verwachting op sporensites vanaf de 18^e eeuw is evenwel laag. Door historisch kaartmateriaal is bekend dat het plangebied de meest recente eeuwen voornamelijk ingenomen werd door heide of akkerland. Het is pas vanaf de tweede helft van de 20^e eeuw dat de bebouwing in de naaste omgeving van het plangebied sterk begint toe te nemen en dat de parking in het zuiden van het plangebied wordt aangelegd. Metaaldetectie in de omgeving heeft enkele vondsten uit deze periodes aan het licht gebracht, maar door de veronderstelde aanwezigheid van een plaggendeek bestaat de mogelijkheid dat deze vondsten zich niet in een oorspronkelijke context bevinden, waardoor de archeologische kenniswinst van dergelijke vondsten laag is. Daarom worden geen archeologisch relevante sporen vanaf de 18e eeuw binnen het plangebied verwacht.

2.3 Impactbepaling

Binnen de grenzen van het plangebied is slechts één duidelijke bodemverstoring te merken, in de vorm van de aanwezige verharding die als parking wordt gebruikt. Door de mogelijke aanwezigheid van een plaggendek bestaat de kans echter dat eventueel aanwezige sporensites dieper bewaard zijn gebleven in de ondergrond, waardoor deze onder de parking intact kunnen zijn bewaard. Doordat de dikte van noch de huidige verharding noch het plaggendek is geweten, kan dit echter niet met zekerheid gezegd worden. Hetzelfde geldt voor ingrepen die een mogelijke invloed hebben gehad op het microreliëf binnen het plangebied. Door de hoge mate van menselijke ingrepen in de omgeving kan het zijn dat het oorspronkelijke reliëf -en daarmee de oorspronkelijke bodem- zijn aangetast, maar de impact hiervan kon niet worden vastgesteld op basis van de huidige bureaustudie.

De geplande werken hebben gemiddeld genomen een bodemimpact van circa 60 cm onder het maaiveld, met als enige grote uitzondering de parkeergarage, die de ondergrond tot op circa 315cm – mv gaat verstoren. Door het mogelijke aanwezigheid van het plaggendek is het niet zeker geweten of de gemiddelde bodemingrepen een merkbare impact op het archeologisch niveau betekenen, hoewel de parkeergarage zeker een impact op dit niveau gaat hebben.

Door deze onzekerheid van impact, gekoppeld aan de onzekerheid van de bodemopbouw, dringt verder archeologisch onderzoek zich op. Hiermee kan de exacte bodemopbouw vastgesteld worden, samen met de exacte impact van de geplande werken.

2.4 Kennispotentieel

De bureaustudie kan de aan- of afwezigheid van een archeologische vindplaats nog niet voldoende vaststellen of uitsluiten. Om deze reden zijn vervolgmaatregelen noodzakelijk om de archeologische verwachting verder te toetsen.

Archeologisch vervolgonderzoek zal moeten uitsluiten of archeologische sites aanwezig zijn en zo ja, wat het kennispotentieel en de bewaartoestand van deze sites is.

2.5 Afbakening van het selectiegebied

Er kunnen al enkele zones van het plangebied reeds worden vrijgegeven van verder onderzoek, dit op basis van de slechts beperkte bodemimpact die ze vertegenwoordigen. Het gaat onder meer om de noordoostelijke zone, waar de huidige situatie bewaard blijft, als om de berm langs de Plataanstraat en de Herfststraat. Niet alleen is de bodemimpact hier slechts zeer klein (meestal maar 10 cm – mv), deze zone is in het verleden reeds geroerd door aanwezige kabels en leidingen (circa 2m – mv), waardoor er hier geen intacte archeologische resten meer verwacht worden.

Ten slotte kunnen ook de twee wandelpaden aan de oostelijke rand van het plangebied uitgesloten worden. Door hun uitstekende vorm van de rest van het plangebied en hun relatief kleine oppervlakte, wordt er geen mogelijke archeologische kenniswinst in deze zones verwacht.

Daardoor kunnen deze zones al vrijgegeven worden van verder archeologisch onderzoek.

de overige zone (afb. 1) dient wel verder onderzocht te worden.

Afb. 1. Aanduiding van het onderzoeksgebied voor verder vooronderzoek.

2.6 De bepaling van de maatregelen

Conform de code van Goede praktijk (CvGP Versie 4.0) wordt de keuze voor de methode voor verder vooronderzoek gebaseerd op de volgende vier criteria:

- 1° is het MOGELIJK deze methode toe te passen op dit terrein?
- 2° is het NUTTIG deze methode toe te passen op dit terrein (levert het iets op)?
- 3° is het overdreven SCHADELIJK voor het bodemarchief deze methode toe te passen op dit terrein?
- 4° is het NOODZAKELIJK deze methode toe te passen op dit terrein (kosten-batenalyse)?

In de onderstaande tabel is weergegeven welke maatregelen van toepassing zijn. Deze worden in de navolgende paragrafen verder toegelicht.

Tabel 1. Overzicht van de onderzoeksfases en toepasbaarheid binnen het plangebied.

	Toepasbaarheid	Fasering onderzoek
Landschappelijk booronderzoek	Nee	Niet van toepassing
Geofysisch onderzoek	Nee	Niet van toepassing
Veldkartering	Nee	Niet van toepassing
Verkennd en Waarderend booronderzoek	Nee	Niet van toepassing
Proefputten	Ja	Stap 1
Proefsleuven	Ja	Stap 5

Landschappelijk bodemonderzoek

Een landschappelijk booronderzoek kan toegepast worden en is niet schadelijk voor het bodemarchief. De methode is echter niet nuttig en ook niet noodzakelijk vanuit kosten-baten analyse.

Binnen de onderzoekszone worden slechts beperkte bodemverstoringen verwacht, waarmee een landschappelijk booronderzoek minder nuttig is. Eveneens is het vaststellen van grote variaties in de bodemsamenstelling en/of de aanwezigheid van een plaggendek, net zoals de bodemopbouw en de intactheid ervan, efficiënter onderzoekbaar tijdens een proefsleuvenonderzoek.

Geofysisch onderzoek

Geofysisch onderzoek is weinig zinvol binnen de onderzoekszone. Deze methode brengt alleen sporen in beeld waarvan de opvulling voldoende afwijkt van de omliggende grond, wat binnen de onderzoekszone niet per definitie het geval hoeft te zijn. Een nadeel van de methode is dat de resultaten vaak lastig te interpreteren zijn. Daarnaast is geofysisch onderzoek kostentechnisch een duur onderzoek en leidt het veelal niet tot een sluitend (eind)advies.

Veldkartering

Door de huidige terreinomstandigheden in de vorm van grasland en verharding is een veldverkenning praktisch niet uitvoerbaar.

Verkenkend / waarderend booronderzoek / proefputtenonderzoek

Een artefactensite kent over het algemeen een aangesloten spreiding aan vondsten met voldoende dichtheid en kan daardoor wel doormiddel van booronderzoek gekarteerd worden. Ook proefputten kunnen gebruikt worden om de aanwezigheid van een artefactensite aan te tonen. Een verkennend archeologisch booronderzoek is in dit geval echter niet nodig, daar er een (zeer) lage verwachting voor steentijdartefactensites geldt. Bijgevolg is ook verder onderzoek naar dergelijke sites, in de vorm van waarderend booronderzoek en/of proefputtenonderzoek, niet aangewezen.

Proefsleuven

Er geldt voor de onderzoekszone enkel een verwachting voor een vindplaats met sporenniveau. Een proefsleuvenonderzoek is uitermate geschikt om de aanwezigheid van sporen en sporenniveaus vast te stellen. Met het proefsleuvenonderzoek kan ondermeer inzicht verkregen worden in de aard, omvang, verspreiding en datering van sporen en structuren. Ook kan de bodemsamenstelling, -opbouw en -intactheid hiermee verder bepaald worden. Ten slotte kan ook uitsluitel gegeven worden over de eventuele aanwezigheid van een plaggendek, evenals over de impact van de geplande werken. Een proefsleuvenonderzoek is daarmee een snelle en efficiënte methode.

Er is een Programma van Maatregelen opgemaakt waarin de voorgestelde onderzoeksstrategie verder wordt uitgewerkt.

2.7 Criteria vervolgonderzoek

Het proefsleuvenonderzoek heeft tot doel om gegevens omtrent de archeologische potentie van de onderzoekszone op te leveren. In eerste instantie is hierbij de mate van intactheid, opbouw en samenstelling van het oorspronkelijke bodemprofiel van belang. Hiernaast kan ook de eventuele aanwezigheid van een plaggendek en de impact van de geplande werken bepaald worden.

Aangezien er geen aanleiding is om te veronderstellen dat er sprake is van grootschalige bodemverstoringen, dient er een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd te worden om de verwachting op sporenniveaus te toetsen. Sporensites vanaf het Neolithicum kenmerken zich door een horizontale spreiding aan sporen, mogelijk aan de top van een eolisch (lemig) zanddek. Dit zanddek kan eventueel afgedekt zijn door plaggen. Over het algemeen is dit sporenniveau het beste zichtbaar vanaf de B horizont. Bestaand landgebruik kan de archeologische waarden hebben aangetast, maar een aangetast sporenniveau kan evenwel een kennisniveau bevatten, als de spoorresten dieper zijn bewaard.

3 Programma van maatregelen voor uitgesteld vooronderzoek met ingreep in de bodem

3.1 Proefsleuven

3.1.1 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

Indien er een verwachting is van resten uit perioden die zich kenmerken door een sporenniveau, dan dient een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd te worden.

De algemene onderzoeksvragen zijn:

- Welke zijn de waargenomen horizonten in de bodem, beschrijving + duiding?
- Waardoor kan het ontbreken van een horizont verklaard worden?
- Zijn er sporen aanwezig? Zo ja, geef een beknopte omschrijving.
- Zijn de sporen natuurlijk of antropogeen?
- Hoe is de bewaringstoestand van de sporen?
- Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren?
- Behoren de sporen tot één of meerdere periodes?
- Kan op basis van het sporenbestand in de proefsleuven een uitspraak worden gedaan over de aard en omvang van occupatie?
- Zijn er indicaties (greppels, grachten, lineaire paalzettingen, ...) die kunnen wijzen op een inrichting van een erf/nederzetting?
- Zijn er indicaties voor de aanwezigheid van funeraire contexten? Zo ja;
  - Hoeveel niveaus zijn er te onderscheiden?
  - Wat is de omvang?
  - Komen er oversnijdingen voor?
  - Wat is het, geschatte, aantal individuen?
- Wat is de relatie tussen de bodem en de archeologische sporen?
- Wat is de relatie tussen de bodem en de landschappelijke context (landschap algemeen, geomorfologie, ...)?
- Is er een bodemkundige verklaring voor de gedeeltelijke afwezigheid van archeologische sporen? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom niet?
- Kunnen archeologische vindplaatsen in tijd, ruimte en functie afgebakend worden (incl. de argumentatie)?
- Wat is de vastgestelde en verwachte bewaringstoestand van elke archeologische vindplaats?
- Wat is de waarde van elke vastgestelde archeologische vindplaats?
- Wat is de potentiële impact van de geplande ruimtelijke ontwikkeling op de waardevolle archeologische vindplaatsen?
- Welke vraagstellingen zijn voor vervolgonderzoek relevant?

Specifiek voor het plangebied kunnen de volgende onderzoeksvragen gesteld worden:

- Is er een plaggendek aanwezig? Zo ja;
  - Heeft de aanwezigheid van dit plaggendek invloed op de impact van de geplande werken?

3.1.2 Onderzoekstechnieken en -methoden en -strategieën

Indien uit het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem blijkt dat een archeologische potentie bestaat op resten met een archeologisch sporenniveau, is een proefsleuvenonderzoek de beste methodiek om deze resten te onderzoeken. Het proefsleuvenonderzoek wordt uitgevoerd conform de vereisten uit de Code van Goede Praktijk.

Om een betrouwbaar beeld te kunnen vormen van de aanwezige archeologie binnen het onderzoeksgebied, zal een oppervlakte van ongeveer 12,5% worden onderzocht door middel van proefsleuvenonderzoek. Er is gekozen voor dit percentage omdat op die manier genoeg oppervlakte onderzocht kan worden om een goede archeologische verwachting te bekomen van het plangebied. De proefsleuven worden gelijkmatig verspreid over het plangebied aangelegd volgens het systeem van continue sleuven. Het proefsleuvenonderzoek dient alleen om een beter grip te krijgen op de archeologische verwachting. Indien er archeologie aanwezig blijkt te zijn, dient een vervolg onderzoek plaats te vinden in de vorm van een vlakdekkende opgraving in de zones waar uit het proefsleuvenonderzoek archeologische resten aanwezig blijken te zijn.

In totaal worden er 3 proefsleuven gepland. Ze hebben een afmeting van 90x2m (oostelijke sleuf), 60x2m (centrale sleuf) en 50x2m (westelijke sleuf). Allemaal hebben ze een zuidwest-noordoost oriëntatie en beslaan een totale oppervlakte van 400 m², wat overeenkomt met ongeveer 10% van de onderzoekszone. Verder is er nog ruimte voor ongeveer 100 m² wat gelijk staat aan 2,5% van het onderzoeksgebied om extra kijkvensters te plaatsen waar nodig. De totale onderzoeksoppervlakte van proefsleuven en kijkvensters bedraagt daarmee 500 m². De tussenafstand tussen de sleuven bedraagt circa 15m waardoor de sleuven maximaal gespreid worden.

Indien er sprake is van meerdere archeologische niveaus, worden alle niveaus onderzocht, gedocumenteerd en geëvalueerd.

De aanleg van kijkvensters is nodig om een spoor of een concentratie van sporen waarvan de interpretatie en de waardering niet onmiddellijk duidelijk is, beter te kunnen onderzoeken. Mogelijk kunnen deze ook een schijnbare afwezigheid van sporen aantonen. Kijkvensters worden, afgezien van hun ligging, afmeting en vorm, op dezelfde wijze als proefsleuven aangelegd.

Het proefsleuvenonderzoek zal als volgt worden uitgevoerd:

- Er zal worden gegraven met een graafmachine met gladde bak.
- Op alle locaties vindt het graven plaats op aansturing van een archeoloog.
- Bij het verdiepen worden vondsten per stratigrafische laag verzameld. Het vlak en stort wordt met een professionele metaaldetector systematisch en vlakdekkend onderzocht. De vulling uit de gecoupeerde sporen wordt ook nagezocht met de metaaldetector.
- Bij de aanleg van de vlakken wordt vondstmateriaal per stratigrafische eenheid of per spoor verzameld. Indien deze niet herkenbaar of aanwezig zijn, worden vondsten in vakken van 5 x 5 m verzameld. De verzamelstrategie kan al naar gelang de bevindingen worden aangepast.
- Indien sprake is van vondstconcentraties (crematies, concentraties scherven, vuursteen), worden deze als puntlocaties ingemeten. Metaalvondsten (uitgezonderd spijkers) worden eveneens als puntlocaties ingemeten.
- Vondsten worden zoveel mogelijk aan een spoor of laag toegewezen. Gesloten vondstcomplexen worden integraal verzameld. Stortvondsten worden indien mogelijk per sleuf verzameld en geregistreerd.
- Het te documenteren vlak wordt waar nodig geschaafd, gefotografeerd, ingekrast en direct digitaal ingemeten met een *robotic Total Station* (rTS). Met de rTS worden vlak- en maaiveldhoogtes digitaal ingemeten.
- Een representatief deel van de sporen wordt gecoupeerd voor het beantwoorden van de onderzoeksvragen.
- Alle antropogene sporen worden gefotografeerd, ingetekend (schaal 1:20) en beschreven. Waar mogelijk worden sporen bemonsterd voor natuurwetenschappelijk onderzoek.
- Er worden gedurende het veldwerk foto's gemaakt van de algemene situatie, de vlakken, de profielen, van grondsporen in het vlak en van de coupes. Voor publicitaire doeleinden en/of eventuele communicatie-uitingen worden geregeld actie- en sfeerfoto's gemaakt.
- Fragiele en/of belangwekkende vondsten worden op de plaats van aantreffen gefotografeerd alvorens gelicht te worden.
- Profielen en coupes worden schaal 1:20 getekend. De profielen zullen bij een eenduidig profiel gedocumenteerd worden door middel van minstens 1 profielkolom per sleuf. Indien de stratigrafische bodemopbouw complex is of sterk afwisselend is, zal een lengteprofiel worden gedocumenteerd. Op de profieltekeningen worden de TAW-hoogten gezet en tevens zal de hoogte van het opravingsvlak aangegeven worden op de tekening. Bij grote profieltekeningen kan, op voorspraak van de erkend archeoloog, een andere schaal worden gehanteerd.
- Bij het aantreffen van bijzondere archeologische resten wordt, indien nodig, een specialist geraadpleegd die, conform de Code van Goede Praktijk, deze archeologische resten verder onderzoekt en conserveert.
- Indien een proefsleuf niet volledig kan worden aangelegd zoals gepland als gevolg van hevige begroeiing of bebouwing, zal de proefsleuf op verantwoordelijkheid van de erkende archeoloog worden verplaatst of opgedeeld, waarbij de sleuf zo veel mogelijk zijn oorspronkelijke positie zal behouden.

- De grond wordt gestockeerd langs de werkputten. Daarbij wordt de bovengrond gescheiden gehouden van de andere grond. Na het documenteren en afwerken van de werkput wordt de grond terug gestort (in lagen van max. 50 cm) en aangereden.

Afb. 2. De proefsleuven gepland binnen de onderzoekszone.

Het onderzoek wordt uitgevoerd conform de bepalingen in de Code van Goede praktijk, specifiek zoals verwoord in hoofdstukken 8 en 12.

3.1.3 Randvoorwaarden

Randvoorwaarden met betrekking tot sloopwerkzaamheden van structuren en verhardingen:

- Alle elementen in opstand (boven maaiveld) mogen verwijderd worden.
- Verhardingen mogen verwijderd worden, onder voorwaarde dat er geen onnodige diepe vergravingen plaatsvinden. Dit betekent dat de verharding voorzichtig “opgetild” dienen te worden, waarbij de bak van de graafmachine zoveel mogelijk horizontaal gehouden wordt. Het is niet toegestaan om even diep verticaal in te steken of vrij te graven om meer ruimte te krijgen. Zachte onderfunderingen (zoals vlijlagen van zand) worden niet verwijderd.

Randvoorwaarden met betrekking tot het kappen van bomen

- Bomen en struiken mogen gekapt worden tot aan het maaiveld. Het ontstronken ervan is niet toegestaan. Wel mogen wortels uitgefreesd worden.

3.1.4 Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er worden geen afwijkingen voorzien ten aanzien van de Code van Goede Praktijk. Indien tijdens het veldwerk blijkt dat een afwijking noodzakelijk dan wordt dit gemotiveerd beschreven in de nota.